

Tillåt mig presentera:

Jag sveper dagens sista i en rad oräkneligt antal koppar te och vet undermedvetet att jag kommer att få springa på toaletten halva natten. Men det är något jag kan leva med. En infektion härjar i min kropp och helgen har tillbringats i sängläge med undantag för just tebryggning.

Turligt nog är jag en te-hamster med ett förråd (sist jag räknade var det ett 30-tal sorter) som skulle göra ägaren av en mycket liten tebutik avundsjuk. Det lär alltså dröja innan jag behöver ge mig ut på en ny inköpsrunda. Jag är praktiskt taget självförsörjande när det kommer till varma drycker. Trots detta har jag svårt att låta bli att inhandla nya spännande sorter i de små tebutiker jag inte heller kan låta bli att gå in i. Men det får väl ändå betraktas som en relativt harmlös ovana och ett billigt och ganska ofarligt beroende. För det är jag nämligen, beroende. Skapat av en kärlek till själva drycken, kombinerat med en lägenhet som är ungefär lika varm som Alaska på vintern. Under vinterhalvåret är te mitt livselixir.

Detta gör mig till en tacksam mottagare av presenter och julklappar, om fantasin tryter är det bara att köpa ett roligt te! Jag dricker det mesta, svart, rött, grönt, vitt, i jordens alla smaker och i lösvikt naturligtvis (om jag inte är på jobbet och får hålla till godo med påsar). Det enda som inte kommer över mina läppar är glöggsmakande julte (tro mig, jag har provat!), Yellow Label och örtte. Under vissa sömnlösa nätter kan jag göra ett undantag för kamomillte men där är det stopp. Som de flesta andra är även jag periodare, just nu heter favoriterna (utan inbördes rangordning) "Lust & fägring", "Studio 54", "Indian Spice" och klassikern Rooibos.

Jag genomgick en fasansfull period (nåja, på tefronten åtminstone, för övrigt var det inte det minsta traumatiskt) då jag bodde i London och i min enfald trodde att de skulle kunna bjuda på massor av goda tesorter. Det enda som fanns att uppbringa tycktes vara Yellow Label. Efter den upplevelsen får jag rysningar så fort jag ser en gul påse. Det tog mig flera veckor innan jag hittade en butik som sålde lösviktste och då hade de endast jordgubbssmak.

Nej, tacka vet jag Stockholms små mysiga tebutiker med hyllor upp till taket, fyllda av stora plåtburkar. Bara att peka och provdofta tills det rätta dyker upp. För det ska väljas med omsorg, det måste vara rätt namn, rätt doft, rätt känsla och självklart passa personen som ska dricka det, för jag köper lika ofta te till mina vänner som till mig själv. Kvällsmysvännen får ett kryddigt, rött te medan morgonmänniskan föräras ett uppiggande fruktte. Den sorgsna får en påse hjärtevärmade blad och den energiska får ett avslappnande grönt kvällste. Och, det måste erkännas, så slinker det oftast med en liten påse till mig själv också för jag måste ju självklart veta vad det är jag ger bort. Bortförklaring? Nej då, bara en helt naturlig förklaring!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skye med Poeter.se id #15513 innehar upphovsrätten